

T R E Ś Ć :

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

- Poz. 85 — Nr 118 z dnia 10.4.1952 r. w sprawie powołania komisji do spraw gospodarki nawozami sztucznymi.
- Poz. 86 — Nr 119 z dnia 10.4.1952 r. w sprawie powołania komisji do spraw zagospodarowania nieeksploatowanych kabli i przewodów oraz właściwego wykorzystania złomu kabli i przewodów.
- Poz. 87 — Nr 117 z dnia 11.4.1952 r. w sprawie powoływania komisji w przedsiębiorstwach państwowych oraz organizacjach spółdzielczych.

OKÓLNIKI PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

- Poz. 88 — Nr 8 z dnia 8.4.1952 r. w sprawie wynagradzania członków rad zakładowych zwolnionych od pełnienia czynności zawodowych.
- Poz. 89 — Nr 9 z dnia 15.4.1952 r. w sprawie trybu dokonywania zmian w zatwierdzonych planach prac instytutów naukowo-badawczych na 1952 rok.

PISMO OKÓLNE:

- Poz. 90 — z dnia 9.4.1952 r. w sprawie uzgodnienia rzeczowych planów kapitalnych remontów przedsiębiorstw działających według zasad rozrachunku gospodarczego z wysokością limitów na kapitalne remonty w Narodowym Planie gospodarczym na 1952 r.

85.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 118 z dnia 10 kwietnia 1952 r.
(znak RL2-804-178)

w sprawie powołania komisji do spraw gospodarki nawozami sztucznymi.

W celu koordynacji całokształtu działalności w zakresie gospodarki nawozami sztucznymi, w porozumieniu z Ministerstwi: Przemysłu Chemicznego, Rolnictwa, Państwowych Gospodarstw Rolnych, Przemysłu Rolnego i Spożywczego oraz Handlu Wewnętrznego zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołuje się przy Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) komisję do spraw gospodarki nawozami sztucznymi, zwaną komisją.

§ 2. 1. Do zakresu działania komisji należy:

- 1) ustalenie potrzeb rolnictwa w zakresie nawozów sztucznych i możliwości ich pokrycia;
- 2) ustalenie zasad rozdziału nawozów sztucznych oraz warunków ich sprzedaży;
- 3) zatwierdzanie na wniosek Ministerstwa Rolnictwa rozdziałników dla grup odbiorców oraz rozdziałników wojewódzkich i terminarzy wysyłek;
- 4) kontrolowanie prawidłowości przebiegu dystrybucji nawozów oraz opracowywanie wniosków w zakresie techniki sprzedaży (opakowania, ekspedycji, magazynów itp.);
- 5) opracowywanie wniosków co do asortymentu produkowanych i importowanych nawozów i jakości produkcji oraz planowanej rozbudowy przemysłu nawozowego;
- 6) opracowywanie wniosków w przedmiocie podjęcia badań co do celowego wykorzystywania nawozów sztucznych oraz prac zmierzających do upowszechnienia znajomości zasad racjonalnego ich stosowania;

7) opiniowanie spraw w dziedzinie gospodarki nawozowej, zgłaszanych przez zainteresowane resorty;

2. Do zakresu działania komisji nie należą sprawy stosowania sztucznych nawozów azotowych w postaci płynnej.

§ 3. 1. W skład komisji wchodzi:

- 1) jako przewodniczący — osoba wyznaczona przez Przewodniczącego PKPG;
- 2) jako członkowie:

a) wyznaczeni przez właściwych ministrów:

- 2 przedstawiciele Ministerstwa Przemysłu Chemicznego,
- 2 przedstawiciele Ministerstwa Rolnictwa,
- 1 przedstawiciel Ministerstwa Państwowych Gospodarstw Rolnych,
- 1 przedstawiciel Ministerstwa Przemysłu Rolnego i Spożywczego,
- 2 przedstawiciele Ministerstwa Handlu Wewnętrznego, w tym 1 z Centrali Roln. Spółdz. „Samopomoc Chłopska“;

b) wyznaczeni przez Przewodniczącego PKPG:

- 1 przedstawiciel Dep. Przemysłu Chemicznego,
- 1 przedstawiciel Dep. Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych,
- 1 przedstawiciel Dep. Rolnictwa i Leśnictwa.

2. Czynności sekretarza komisji pełni przedstawiciel Departamentu Rolnictwa i Leśnictwa PKPG.

3. W posiedzeniach komisji mogą brać udział z głosem doradczym przedstawiciele ministerstw i instytucji nie wymienionych w ust. 1 oraz rzeczoznawcy, zaproszeni przez przewodniczącego komisji.

§ 4. Przewodniczący komisji zwołuje posiedzenia:

- 1) przed rozpoczęciem sezonów nawozowych,
- 2) w miarę potrzeby,
- 3) na wniosek ministerstwa, które delegowało do komisji swego przedstawiciela.

§ 5. 1. Do ważności uchwał komisji konieczna jest obecność na posiedzeniu przewodniczącego lub jego zastępcy oraz przynajmniej 6 członków komisji.

2. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego. Głosowanie odbywa się jawnie.

3. W razie zgłoszenia sprzeciwu do powziętej uchwały, przez przedstawiciela któregośkolwiek z resortów, powinien on złożyć w ciągu 3 dni pisemne uzasadnienie na ręce przewodniczącego komisji. Przewodniczący jest obowiązany niezwłocznie zgłosić daną sprawę do rozstrzygnięcia Przewodniczącemu PKPG.

§ 6. 1. W razie potrzeby komisja może powoływać podkomisje z udziałem członków komisji i zaproszonych rzeczoznawców, przy czym komisja ustala jednocześnie osobę przewodniczącą podkomisji.

2. Podkomisje podlegają przewodniczącemu komisji.

§ 7. Opracowywanie poszczególnych zagadnień, należących do zakresu działania komisji przewodniczący jej może powierzyć rzeczoznawcom zarówno spośród członków komisji jak i spośród innych osób na zasadzie umowy, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 8. 1. Komisja opracowuje sezonowe i roczne plany prac, które przewodniczący komisji przedstawia do zatwierdzenia Przewodniczącemu PKPG.

2. Przewodniczący komisji przedstawia uchwały komisji i składa sprawozdania z jej działalności Przewodniczącemu PKPG. Odpisy uchwał i okresowych sprawozdań przewodniczący komisji przesyła do wiadomości ministerstw reprezentowanych w komisji.

§ 9. Za udział w posiedzeniach komisji i podkomisji przewodniczący, członkowie, sekretarz i osoby zaproszone otrzymują wynagrodzenie na zasadach ustalonych uchwałą Nr 36 Rady Ministrów z dnia 24.I 1951 r. w sprawie trybu powoływania komisji resortowych i wynagrodzeń za udział w posiedzeniach (Monitor Polski Nr A-9 poz. 134).

§ 10. Przewodniczący komisji opracuje preliminarz wydatków, który podlega zatwierdzeniu przez Przewodniczącą PKPG.

§ 11. Szczegółowy tryb załatwiania spraw w komisji i podkomisjach ustali regulamin opracowany przez komisję i zatwierdzony przez Przewodniczącą PKPG.

§ 12. Miejscem urzędowania komisji jest PKPG Departament Rolnictwa i Leśnictwa.

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 10 kwietnia 1952 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

86.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 119 z dnia 10 kwietnia 1952 r.
(znak BI10-H01-28)

w sprawie powołania komisji do spraw zagospodarowania nieeksploatowanych kabli i przewodów oraz właściwego wykorzystania złomu kabli i przewodów.

W związku z § 6 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 44 z dnia 5 lutego 1952 r. w sprawie zagospodarowania nieeksploatowanych kabli i przewodów oraz właściwego wykorzystania złomu kabli i przewodów (Biuletyn PKPG nr 8, poz. 51) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołuje się przy Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) komisję do spraw zagospodarowania nieeksploatowanych kabli i przewodów oraz właściwego wykorzystania złomu kabli i przewodów, zwaną dalej komisją.

§ 2. 1. Do zakresu działania komisji należy składanie wniosków co do właściwych sposobów zagospodarowania kabli i przewodów zgłoszonych do rejestracji i skupu zgodnie z § 6 powołanego na wstępie zarządzenia.

2. W szczególności do komisji należy:

- 1) określenie, które kable i przewody nadają się do eksploatacji i ustalenie sposobu ich zagospodarowania;
- 2) zakwalifikowanie do przetopienia kabli i przewodów, które ze względu na ich niechodliwość, wadliwy stan techniczny lub z innych przyczyn nie mogą być zagospodarowane zgodnie ze swoim przeznaczeniem;
- 3) ustalenie celowości gospodarczej demontażu kabli i przewodów z nieeksploatowanych obecnie tras i sieci.

3. W zakresie, o którym mowa w ustępie 2, komisja opiniuje i opracowuje sprawy, które będą jej przekazane zgodnie z powołanym na wstępie zarządzeniem przez Centralę Handlową Przemysłu Elektrotechnicznego i przez Centralny Zarząd Gospodarki Złomem.

§ 3. 1. W skład komisji wchodzi:

- 1) jako przewodniczący — przedstawiciel PKPG (Departament Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych) wyznaczony przez Przewodniczącą PKPG;
- 2) jako zastępca przewodniczącego — przedstawiciel Centrali Handlowej Przemysłu Elektrotechnicznego wyznaczony przez Ministra Energetyki;
- 3) jako członkowie:
  - 3 przedstawiciele wyznaczeni przez Przewodniczącą PKPG po jednym: z Departamentu Przemysłu Ciężkiego, z Biura do Spraw Gospodarki Metalami Nieżelaznymi i z Przedsiębiorstwa Upłynnienia Remanentów;
  - 2 przedstawiciele Centralnego Zarządu Przemysłu Kablowego wyznaczeni przez Ministra Przemysłu Maszynowego;
  - 1 przedstawiciel wyznaczony przez Ministra Energetyki;
  - 2 przedstawiciele wyznaczeni przez Ministra Poczty i Telegrafów.

2. Czynności sekretarza komisji i jednocześnie kierownika biura komisji, pełnić będzie przedstawiciel Przedsiębiorstwa Upłynnienia Remanentów.

3. Przewodniczący komisji może rozszerzyć jej skład za zgodą Przewodniczącego PKPG.

§ 4. W celu załatwienia bieżących spraw komisji Przedsiębiorstwo Upłynnienia Remanentów wydzieli odpowiedni zespół pracowników, który tworzyć będzie biuro komisji.

§ 5. 1. W wykonaniu zadań wynikających z powołanego na wstępie zarządzenia Przewodniczącego PKPG oraz zarządzenia niniejszego komisja jest uprawniona do żądania od poszczególnych resortów, instytucji i przedsiębiorstw wszelkich danych, informacji oraz okresowych sprawozdań związanych z zakresem działania komisji.

2. Wnioski komisji zatwierdza PKPG (Departament Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych), w miarę potrzeby w porozumieniu z Departamentem Przemysłu Ciężkiego.

3. Po zatwierdzeniu wniosków, o których mowa w ust. 2, PKPG (Departament Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych) przesyła je komisji w celu powiadomienia o tym zainteresowanych jednostek gospodarczych.

§ 6. Komisja zleca rzeczoznawcom badanie wartości użytkowej kabli i przewodów bezpośrednio u posiadaczy lub w zakładach przemysłu kablowego.

Rzeczoznawcy pracować będą w 2-osobowych zespołach badawczych.

2. O ile badanie kabli i przewodów odbywa się bezpośrednio u posiadaczy, obowiązani są oni udzielić zespołowi badawczemu potrzebnej pomocy roboczej oraz oddać do dyspozycji potrzebny sprzęt i narzędzia pracy.

3. Koszty badania kabli i przewodów ponoszą posiadacze i rozliczają je bezpośrednio z jednostkami wysyłającymi zespoły badawcze na podstawie rzeczywiście poniesionych wydatków przez te jednostki.

§ 7. 1. W celu udzielenia komisji niezbędnej pomocy w pracach związanych z badaniem kabli i przewodów każdy z niżej wymienionych Ministrów poleci podległym jednostkom wytypowanie rzeczoznawców, a następnie ustali listę rzeczoznawców w terminie do dnia 15 maja 1952 r. Listy poszczególnych Ministrów powinny zawierać co najmniej:

1) Ministra Energetyki	— 10 osób,
2) Ministra Poczty i Telegrafów	— 10 osób,
3) Ministra Kolei	— 4 osoby.

2. Jednostki gospodarki uspołecznionej posiadające sprzęt do badania kabli powinny zezwolić na wykorzystanie tego sprzętu przy powyższym badaniu.

§ 8. 1. Posiedzenia komisji zwołuje przewodniczący lub jego zastępca.

2. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego. Głosowanie odbywa się jawnie. Zdanie mniejszości należy wnieść do protokołu.

3. Do ważności uchwał komisji konieczna jest obecność na posiedzeniu przewodniczącego lub jego zastępcy i co najmniej połowy pozostałej ilości członków komisji.

§ 9. Opracowanie poszczególnych zagadnień, należących do zakresu działania komisji, przewodniczący może powierzać rzeczoznawcom zarówno spośród członków komisji jak i spośród innych osób na zasadzie umowy zawartej zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 10. Komisja opracowuje kwartalne plany prac i po uzgodnieniu ich z zainteresowanymi ministerstwami przedstawia do zatwierdzenia Przewodniczącemu PKPG.

§ 11. Za udział w posiedzeniach komisji przewodniczący i członkowie otrzymują wynagrodzenie na zasadach ustalonych uchwałą Rady Ministrów Nr 36 z dnia 24.I.1951 r. w sprawie trybu powoływania komisji resortowych i wynagrodzeń za udział w posiedzeniach (Monitor Polski Nr A-9, Poz. 134).

§ 12. W preliminarzu wydatków komisji wydziela się specjalny fundusz, z którego na wniosek przewodniczącego komisji zatwierdzony przez Przewodniczącego PKPG wypłacane będą nagrody dla osób, które w sposób szczególny wyróżniły się w wykonaniu czynności, przewidzianych w zarządzeniu Przewodniczącego PKPG Nr 44 z dnia 5 lutego 1952 r. oraz w zarządzeniu niniejszym.

§ 13. 1. Przewodniczący komisji opracuje preliminarz wydatków, który podlega zatwierdzeniu przez Przewodniczącego PKPG.

2. Wydatki komisji pokrywane będą z budżetu PKPG w ramach zatwierdzonego preliminarza.

3. Wydatki biura komisji pokrywa Przedsiębiorstwo Uplynnienia Remanentów.

§ 14. Szczegółowy tryb załatwiania spraw komisji ustali regulamin, opracowany przez komisję i zatwierdzony przez Przewodniczącego PKPG.

§ 15. Miejscem urzędowania komisji jest siedziba Przedsiębiorstwa Uplynnienia Remanentów.

§ 16. Zarządzenie obowiązuje od dnia 31.I.1952 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

87.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 117 z dnia 11 kwietnia 1952 r.
(znak OP70-04-11)

w sprawie powoływania komisji w przedsiębiorstwach państwowych oraz organizacjach spółdzielczych.

W wykonaniu pktu VI ust. 1 uchwały nr 36 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1951 roku w sprawie trybu powoływania komisji resortowych i wynagradzania za udział w posiedzeniach (Monitor Polski nr A-9, poz. 134 i nr A-42, poz. 523) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie niniejsze ustala tryb powoływania i zasady wynagradzania za udział w posiedzeniach komisji (zespołów) w państwowych przedsiębiorstwach i działających wg zasad rozrachunku gospodarczego zakładach pracy, nie wyłączając banków, w przedsiębiorstwach pod zarządem przymusowym, w Centralnym Związku Spółdzielczym (CZS), związkach spółdzielni, centralach spółdzielni, centralach spółdzielczo-państwowych, spółdzielniach oraz gminnych kasach spółdzielczych, zwanych dalej jednostkami organizacyjnymi.

§ 2. 1. Powołanie komisji następuje bądź w wykonaniu aktu normatywnego, bądź z inicjatywy kierownika jednostki organizacyjnej.

2. Komisje powołane w wykonaniu aktu normatywnego zwane będą dalej komisjami zleconymi, a powoływane z inicjatywy kierownika jednostki organizacyjnej — komisjami inicjowanymi.

3. Aktem normatywnym, o którym mowa w ust. 1, jest w rozumieniu niniejszego zarządzenia: ustawa, dekret, rozporządzenie, uchwała Rady Ministrów lub Prezydium Rządu oraz zarządzenie Prezesa Rady Ministrów, Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) i właściwego ministra, wynikające z delegacji prawodawczej.

§ 3. 1. Powołanie komisji „zleconej” następuje, a skład jej ustalony zostaje — zgodnie z aktem normatywnym, który przewiduje powołanie komisji, w drodze zarządzenia. W przypadku, gdy akt normatywny nie określa składu komisji zleconej, mają odpowiednie zastosowanie postanowienia § 6 ust. 2 i 3.

2. Wynagrodzenie za udział w posiedzeniach komisji zleconej przysługuje tylko wówczas, gdy jest przewidziane w akcie normatywnym, na którego podstawie komisja została powołana. W przypadku, gdy akt normatywny nie określa wysokości wynagrodzenia za udział w posiedzeniach komisji zleconej, wynagrodzenie takie przysługuje wg stawek ustalonych w § 7. Właściwy minister, który powołał komisję zleconą może za zgodą Przewodniczącego PKPG ustalić odrębnym zarządzeniem wynagrodzenia inne, niż przewidziane w niniejszym zarządzeniu.

3. W przypadku, gdy akt normatywny powołujący komisję zleconą lub stanowiący podstawę do jej powołania nie przewiduje wynagrodzenia za udział w posiedzeniach komisji, wynagrodzenie takie nie przysługuje.

§ 4. 1. Komisje inicjowane, których przewodniczący, członkowie i sekretarze nie mają otrzymywać wynagrodzenia za udział w posiedzeniach, mogą być powoływane w trybie dowolnym przez kierownika jednostki organizacyjnej bez potrzeby uzyskiwania zgody władzy nadrzędnej, o której mowa w dalszych przepisach niniejszego zarządzenia.

2. Przepis ust. 1 stosuje się także w przypadkach, gdy członkowie i sekretarz komisji są powołani spoza grona pracowników jednostki organizacyjnej, przy której działa komisja.

§ 5. 1. Komisje inicjowane, których przewodniczący, członkowie i sekretarz mają otrzymywać wynagrodzenie za udział w posiedzeniach, mogą być powoływane tylko za zgodą władzy nadrzędnej jednostki organizacyjnej, przy której komisja ma być powołana. Władzą nadrzędną w rozumieniu zarządzenia jest dla spółdzielni — centrala spółdzielni lub centrala spółdzielczo-państwowa, w której spółdzielnie są zrzeszone, a dla central spółdzielni — właściwy minister.

2. Wniosek o udzielenie zgody na powołanie komisji powinien być podpisany przez kierownika jednostki organizacyjnej i zawierać: uzasadnienie celowości powołania komisji, zamierzony czas jej działania oraz preliminarz wydatków. Preliminarz wydatków powinien być podpisany przez głównego (starszego) księgowego.

3. Do wniosku należy dołączyć projekt zarządzenia o powołaniu komisji.

4. Zarządzenie o powołaniu komisji powinno zawierać nazwę komisji, jej zadania (zakres działania), skład osobowy, czas trwania, siedzibę komisji oraz powinno określać wysokość wynagrodzenia przewodniczącego, członków i sekretarza komisji za udział w posiedzeniach, jak również źródło pokrycia wydatków.

§ 6. 1. Komisję inicjowaną powołuje kierownik jednostki organizacyjnej w drodze zarządzenia.

2. Komisja składa się z przewodniczącego, ewentualnie z jego zastępcy (ów), członków i sekretarza.

3. Przewodniczący koordynuje całokształt prac komisji i jest odpowiedzialny wobec kierownika jednostki organizacyjnej za właściwą organizację i tok prac komisji.

4. Powoływanie w skład komisji pracowników innej jednostki organizacyjnej, jako jej przedstawicieli, może nastąpić tylko za zgodą kierownika tej jednostki, która ma delegować do komisji swego przedstawiciela.

5. Zarządzenia kierowników jednostek organizacyjnych o powołaniu komisji powinny być przesyłane drogą służbową władzy nadrzędnej.

§ 7. 1. Wysokość wynagrodzenia dla przewodniczącego (jego zastępców), członków i sekretarza za udział w posiedzeniach komisji inicjowanej określa zarządzenie o powołaniu komisji. Wynagrodzenie dla członków komisji i sekretarza nie może przekraczać kwoty maksymalnej diety i dziennej przewidzianej przy podróżach służbowych pracowników państwowych.

2. W przypadkach, gdy udział w komisji biorą specjaliści o wysokich kwalifikacjach, bądź też gdy przemawia za tym doniosłość zadań komisji, dopuszczalne jest za zgodą właściwego ministra wyższe wynagrodzenie członków i sekretarza, nie przekraczające jednak kwoty zł 30 za udział w posiedzeniu.

3. Przewodniczącemu komisji lub jego zastępcy, jeśli sprawuje przewodnictwo komisji w czasie nieobecności przewodniczącego, przysługuje wynagrodzenie w wysokości zł 45 za udział w posiedzeniu.

4. Członkom komisji będącym pracownikami państwowymi lub pracownikami jednostek gospodarki społecznej wynagrodzenie powyższe może być wypłacone tylko za posiedzenia odbyte poza godzinami normalnej pracy.

5. Zamiejscowi członkowie otrzymują niezależnie od wynagrodzenia za udział w posiedzeniach zwrot kosztów przejazdu oraz diety i należności za noclegi według norm ustalonych dla pracowników przedsiębiorstw państwowych przy podróżach służbowych.

6. W uzasadnionych przypadkach właściwy minister może za zgodą Przewodniczącego PKPG ustalić ryczałtowe wynagrodzenie za całość prac w komisji.

7. Opracowanie poszczególnych zagadnień należących do zakresu działania komisji przewodniczący komisji może powierzać rzeczoznawcom zarówno spośród członków komisji, jak i spośród innych osób, na zasadzie umowy, zgodnie z obowiązującymi przepisami i w granicach ustalonych w preliminarzu wydatków komisji.

8. Członkowi komisji nie przysługuje wynagrodzenie za udział w posiedzeniu, na którym omawiane jest zagadnienie opracowane przez niego za odrębnym wynagrodzeniem.

§ 8. 1. Kierownicy jednostek organizacyjnych, w których w dniu wejścia w życie niniejszego zarządzenia działają komisje w rozumieniu § 2, zgłoszą drogą służbową w terminie 1 miesiąca od dnia wejścia w życie zarządzenia właściwej władzy nadrzędnej wykazy wszystkich istniejących komisji ze wskazaniem:

- 1) nazwy komisji,
- 2) daty i podstawy powoływania,
- 3) zadań komisji,
- 4) składu osobowego,
- 5) czasu trwania,
- 6) wysokości wynagrodzenia członków,
- 7) kredytów budżetowych,

wraz z dołączeniem wniosków co do dalszej działalności komisji.

2. Do zatwierdzenia tych komisji zostanie zastosowany tryb przewidziany w § 5.

3. Na podstawie wykazów, o których mowa w ust. 1, właściwe władze nadrzędne sporządzą zbiorcze zestawienia istniejących komisji, obejmujące dane wym. w ust. 1 pkty 1) — 3) i 5) i prześlą je drogą służbową do PKPG (Departament Organiz.-Prawny) w ciągu 2 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego zarządzenia.

4. Właściwe władze naczelne przysyłać będą co 3 miesiące do PKPG (Dep. Organiz.-Prawny) wykazy komisji powołanych przez podległe jednostki organizacyjne w ubiegłym miesiącu. Wykazy te powinny zawierać dane określone w ust. 1 pkt 1), 2) i 5).

§ 9. Jeżeli czas trwania komisji obliczony jest na okres dłuższy, niż jeden rok, albo gdy zachodzi potrzeba przedłużenia działalności komisji na rok następny, należy przed upływem okresu budżetowego przedstawić do zatwierdzenia właściwej władzy nadrzędnej preliminarz wydatków komisji na okres następny.

§ 10. 1. Przepisy zarządzenia niniejszego stosuje się odpowiednio do spółek prawa handlowego o przeważającym kapitale zakładowym Skarbu Państwa lub przedsiębiorstw państwowych.

2. Wynagrodzenie za udział w posiedzeniach komisji powołanych przed wejściem w życie niniejszego zarządzenia i ustalone w wysokości określonej uchwałą Rady Ministrów z dnia 17.10.1947 r. o wynagrodzeniach za udział w posiedzeniach komisji określa się wg stawek ustalonych w niniejszym zarządzeniu. Władza nadrzędna określi w drodze zarządzenia wysokość wynagrodzenia za udział w posiedzeniach tych komisji.

§ 11. Z dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia traci moc obowiązującą zarządzenie Przewodniczącego PKPG nr 263 z dnia 4 lipca 1951 r. w sprawie powoływania komisji w przedsiębiorstwach państwowych oraz organizacjach spółdzielczych (Monitor Polski nr A-61, poz. 816).

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

88.

**OKÓLNİK PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

Nr 8 z dnia 8 kwietnia 1952 r.
(znak PN4A-21-13)

**w sprawie wynagradzania członków rad zakładowych
zwolnionych od pełnienia czynności zawodowych.**

W związku z przepisami dekretu z dnia 6 lutego 1945 r. o utworzeniu Rad Zakładowych (Dz. Ust. R. P. Nr 8 poz. 36 i z 1947 r. Nr 24 poz. 32) po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych, ustala się następujące zasady wynagradzania członków rad zakładowych zwolnionych od pełnienia czynności zawodowych:

1. Członkowie rad zakładowych zwolnieni od pełnienia czynności zawodowych w myśl powołanego na wstępie dekretu, otrzymują wynagrodzenie należne z umowy o pracę. Wynagrodzenie to należy obliczać według zasad obowiązujących dla ustalenia wynagrodzenia w okresie urlopu wypoczynkowego.

2. Członek rady zakładowej wybrany ponownie i nadal zwolniony od pełnienia czynności zawodowych otrzymuje średni zarobek pracowników o tym samym szeregowaniu osobistym w oddziale, w którym pracował przed wyborem do rady zakładowej, obliczony według postanowień pkt. 1 w miesiącu, w którym nastąpił ponowny wybór.

3. Wynagrodzenie za czas zwolnienia obliczone w myśl niniejszego okólnika wypłaca zakład pracy z zatwierdzonego funduszu płac.

4. Postanowienia niniejszego okólnika obowiązują od dnia 1 kwietnia 1952 r. Jednocześnie tracą moc obowiązującą przepisy sprzeczne z niniejszym okólnikiem.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

89.

**OKÓLNİK PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

Nr 9 z dnia 15 kwietnia 1952 r.
(znak TE7A-00-202)

**w sprawie trybu dokonywania zmian w zatwierdzonych
planach prac instytutów naukowo-badawczych na 1952 rok.**

W związku z wątpliwościami co do trybu dokonywania zmian i uzupełnień w zatwierdzonych planach prac instytutów naukowo-badawczych ustala się, co następuje:

1. Prace instytutów, o których mowa w § 9 ust. 2 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) Nr 289 z dnia 25.7.1951 r. w sprawie trybu opracowania planu prac naukowo-badawczych na 1952 rok (Biuletyn PKPG nr 21, poz. 215), mogą być w uzasadnionych przypadkach skreślone z planu za zgodą Przewodniczącego PKPG wyrażoną na wniosek właściwego ministra.

2. Skreślenie z zatwierdzonego planu instytutów prac innych, niż wymienione w pkt. 1 oraz zamieszczenie w tym planie nowej pracy, wymaga zgody właściwego ministra stosownie do § 8 zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 289 z dnia 25.7.1951 r.

3. O zgodzie właściwego ministra na skreślenie pracy z planu, Departament Techniki resortu powinien niezwłocznie zawiadamiać Departament Techniki PKPG.

4. Zawiadomienie Departamentu Techniki PKPG o zamieszczeniu nowej pracy w planie, powinno obejmować te same wyjaśnienia, jakie podaje się w arkuszu prac planowych instytutu: temat z podziałem na etapy, zleceniodawca, uzasadnienie ekonomiczno-techniczne potrzeby wykonania, spodziewany efekt wyników pracy, forma opracowania wyników, harmonogram, preliminarz kosztów, pracochłonność, nazwisko kierującego pracą itd.

5. Przesunięcia kolejności etapów prac nie wymienionych w pkt. 1 i ich terminów mogą odbywać się jedynie za zgodą Departamentów Techniki właściwych resortów. Departamenty Techniki są obowiązane bezzwłocznie zgłaszać wprowadzone w tym zakresie zmiany Departamentowi Techniki PKPG.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

90.

PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO DEPARTAMENT KOORDYNACJI
PLANÓW GOSPODARCZYCH

z dnia 9 kwietnia 1952 r.
 (Znak KO4C-8-3)

w sprawie uzgodnienia rzeczowych planów kapitalnych remontów przedsiębiorstw działających według zasad rozrachunku gospodarczego z wysokością limitów na kapitalne remonty w Narodowym Planie Gospodarczym na 1952 rok.

W związku z zatwierdzonymi w Narodowym Planie Gospodarczym na 1952 r. limitami na kapitalne remonty przedsiębiorstw działających według zasad rozrachunku gospodarczego wyjaśnia się, po porozumieniu z II Zespołem Ministerstwa Finansów, co następuje:

1. Zakres rzeczowy planu kapitalnych remontów środków trwałych na 1952 r. wszystkich przedsiębiorstw działających według zasad rozrachunku gospodarczego w ramach jednego ministerstwa lub urzędu centralnego określa limit na kapitalne remonty objęte Narodowym Planem Gospodarczym na 1952 r. Limit w Narodowym Planie Gospodarczym na 1952 r. jest limitem netto, tzn. uwzględnia już zadania oszczędnościowe w zakresie wykonawstwa kapitalnych remontów.

2. W ramach limitu resortu, właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) ustala limity rzeczowe kapitalnych remontów oddzielnie dla każdego przedsiębiorstwa bezpośrednio podległego oraz globalnie dla wszystkich przedsiębiorstw podporządkowanych poszczególnym centralnym zarządom, jednostkom równorzędnym lub prezydium wojewódzkich rad narodowych.

Centralne zarządy (jednostki równorzędne) lub prezydium wojewódzkich rad narodowych na podstawie otrzymanych limitów zatwierdzają limity rzeczowe kapitalnych remontów dla poszczególnych podporządkowanych sobie przedsiębiorstw.

3. Przedsiębiorstwa (zakłady) dostosują sporządzone na rok 1952 plany kapitalnych remontów do limitów kapital-

nych remontów zatwierdzonych w trybie pkt. 1 z zachowaniem następujących zasad:

- a) do planu kapitalnych remontów należy włączyć także te roboty lub części robót figurujące w planie kapitalnych remontów na 1951 r., które powinny być wykonywane w 1952 r.;
- b) plan na 1952 r. nie może obejmować takich robót, o których wiadomo, że nie będą wykonywane z powodu braku możliwości wykonawczych, z braku części wymiennych lub innych przyczyn;
- c) koszt poszczególnych robót umieszczonych w planie kapitalnych remontów powinien być ustalony na podstawie kosztorysu uwzględniającego aktualne, w momencie dostosowywania sporządzonych na rok 1952 planów kapitalnych remontów do limitów kapitalnych remontów zatwierdzonych w trybie pkt. 1, ceny, taryfy i stawki plac;
- d) łączny koszt wszystkich robót umieszczonych w planie kapitalnych remontów na 1952 r. nie może przewyższać limitu przydzielonego dla przedsiębiorstwa;

4. Plany kapitalnych remontów zatwierdza:

- a) dla przedsiębiorstw bezpośrednio podległych ministrowi (kierownikowi urzędu centralnego) — właściwy minister (kierownik urzędu centralnego);
- b) dla przedsiębiorstw podporządkowanych centralnym zarządom (jednostkom równorzędnym) — właściwy centralny zarząd (jednostka równorzędna), dla przedsiębiorstw podporządkowanych władzom terenowym — prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

Plany sporządza się w 4-ch egzemplarzach. Po zatwierdzeniu planu 3 egzemplarze zwraca się przedsiębiorstwu. Przedsiębiorstwa złożą jeden egzemplarz planu kapitalnych remontów na 1952 r. w banku finansującym ich eksploatację.

5. W przypadku stwierdzenia konieczności zwiększenia lub zmniejszenia limitu kapitalnych remontów dla poszczególnych przedsiębiorstw — zmian w zatwierdzonym planie dokonują jednostki nadrzędne, właściwe do zatwierdzania planu, z tym że ogólny limit dla resortu nie może być przekroczony.

6. Przy sporządzaniu i zatwierdzaniu planu kapitalnych remontów należy stosować ogólny tryb i terminarz obowiązujący dla planowania rocznego.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

dr Bronisław Minc

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Pl. Trzech Krzyży 5.

Wydawca: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, Przedsiębiorstwo Państwowe, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 7-36-46 w. 11.

PRENUMERATA: kwartalna 16 zł 20 gr, półroczna 32 zł 40 gr, roczna 64 zł 80 gr.

PRENUMERATE PRZYJMUJE: Państwowe Przedsiębiorstwo Kolportażu „Ruch“, Warszawa, ul. Srebrna 12.
 Konto PKO I-15809.

Zamówienie PWG-TC₁ — P/C — 189/52 z dnia 17.IV.52 r., podpisano do druku dn. 24.IV.52 r., druk ukończono 28.IV.1952 r.

Nakład 16.445 + 55 egz. Papier druk. sat. kl. VII/A1/60 gr.

Cena numeru 1 zł 80 gr.

Zam. 1279. Druk „Dom Słowa Polskiego“, Warszawa, Plac Kazimierza Wielkiego. 3-B-15486